

August Varenius Catharina Fiedler

**Rector Universitatis Rostochiensis Augustus Varenius D. ... ad Exequias quas
Matronae ... Catharinae Batten ... Dn. Constantini Fidleri ... Viduae ... Exanimo
corpori in aede Mariana condendo Reverenda moestissimorum Filiorum triga ad
diem XX. Maii qui in fastis est S. Athanasii solemnes parat ... Omnes omnium
ordinum Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1672

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777444690>

Druck Freier Zugang

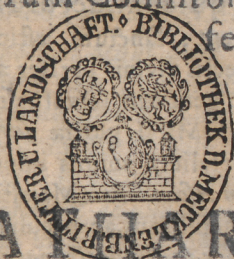

Varenivs, A.,
in C. Batte,
uxor. C. Fidler.
R. 1679.

79

RECTOR
VNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
AVGVSTVS VARENIVS D.

Serenissimorum Ducum Mekleburgico-
rum Consistorii Assessor, Director, & Pro-
fessor Theologus,

ad Exequias

quas

*Matrone primarie
Parentis desideratissima*

CAMILLINÆ BATTEN,

venerandi olim Theologi, in sacrâ DOMINO æde
Marianâ Pastoris annosissimi, fulgidissimi Ecclesiarum Rosto-
chensium Superintendentis inelytissimi,

DN. CONSTANTINI FIDLERI, beatæ record,

post hunc terris exemptum, per XXIX. annos Viduæ, quinq;

circiter annis septuagenariâ maioris, quippe anno

clo lo XCVII. d. 5. Decembr. nata

clo lvc LXXII. d. 26. Aprilis placidè denata

Ex animo corpori in æde Marianâ condendo

Reverenda mœstissimorum Filiorum triga

ad diem XX. Maij

quî in fastis est S. ATHANASII

solemnes parat

persolvendumq; sic piè defunctæ supremum humanitatis officium

Omnes omnium ordinum Cives Academicos, eâ, quâ fas est,
autoritate & humanitate invitat.

AUGUSTINUS l. IX. confess. c. 13. de Matre Monica.

Sit in pace cum Viro (Patricio) ante quem nulli, & post quem nulli nupta est!

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Universitatis Typogr. 1671.

1672

Iduarum, quæ quidem, decorè septavè pudicitia agerent, sanctum æstimatissimumque in Pandectis divinis pariter ac secularibus cultiorum gentium servatur nomen. Acclamaturus DOMINI gloriæ *surgentis*, inque nostris mortalium animis impenetrabilem *altitudinem Ascendentis* Majestati, Vates in purpurâ sanctissimus, ac peculiari, qui numero fontium *sexagesimus octavus est*, Psalmo, monumentum ære perennius submississimè conditurus, cumulatissimis in eodem hymno DEI in CARNE MANIFESTANDI magnificentissimis, tantoque throno ac triumpho accommodatissimis elogiis, omnibus ac singulis anteposuit blandissimum, quod post fulmen illud: *Surget DEUS, dispergentur inimici ejus!* v. 2. 3. post summam, dedicati Messia Canticum, (*Cantate Deo Psallite nomini ejus!* v. 5.) in ipso statim limine collocavit DEI in habitaculo sanctitatis suæ, nomen: PATER PUPILLORUM ET DEFENSOR (vindex) VIDUARUM (v. 6.) Scilicet ne aliam quis vel immutatam in *Θεω* *θεω* præsumeret sive mentem, sive majestatem, quàm quæ olim ad montem Sinai flammivomum, fumantemque, sic pronunciaverat: *Nullam viduam aut orphanum affligite! si quâ afflictione afflixeris eum (quippe si vel tantillum clamet ad me, exauditurus sum clamorem ejus) tum accensâ irâ meâ, occidam vos gladio, ut fiant Uxores vestrae viduæ, & liberi vestri orphani.* Exod. XXII. 22. 23. 24. Ille cujus curruum triumphalium dantur multiplicatæ myriades, ille ascensurus in sublime & exutos ostentaturus principatus infernales, ille insidens in cælis cælorum antiquorum, editurus voce suâ tonitru majestatis, ille, cujus excellentia est in Israel & robur in supremis nubibus, ille qui est formidabilis è Sanctuariis suis, DEUS fortis, dans robur & vires populo, ille benedictus in secula DEUS (vid. Pf. alleg.

v. 18. 19. 34.) non alio magis nomine gloriatur, quam illo *Patris Orphanorum*, & *Vindicis VIDUARUM*, quas quidem, quanti atimaverit, in ipsis suæ inter mortales *σκηνώσεως* s. habitationis, primordiis, Infans liquidò declaravit, in *Anna Prophetisâ Filia Phanuels, ex tribu Aser, provecâ jam in multam ætatem, postquam vixerat cum Viro annos septem à Virginitate suâ, quæ post antecessorem ex masculino sexu Simeonem, inter amplexus & Oscula Confessorem Christi Domini, Salvatorem mundi prima suscepit, & Sacramentorum conscia futurorum palàm omnibus, qui redemptionem expectabant Hierosolymis, celebravit. Quænam autem illa? Erat VIDUA quasi annorum 84, non abscedebat à templo, jejuniis ac deprecationibus colens Deum, noctem atque diem. Lucæ II. 32. 37. Ostendit Φιλαρρωπίταις & Salvator, haut ignotos sibi VIDUARUM numeros, & inter hos, VIDUÆ Sareptanæ Elie Prophetæ thaumaturgi & Zelotæ incomparabilis contubernio & miraculis dignatæ, pietatem, quando ad populares Nazarenos in Synagoga; In veritate, inquit, dico vobis, MULTÆ VIDUÆ erant diebus Elie in Israele, & ad nullam illarum missus est Elias: sed Sareptam urbem Sidoniæ ad mulierem VIDUAM. Luc. IV. 25. 26. Ostendit vindices Viduarum Spiritus in templo Hierosolymitano, quando Cathedrales illos s. in cathedrâ Mosis sedentes scribas & Phariseos sic attonuit: *Va vobis scribæ & Pharisei Hypocrite, quoniam sub specie pietatis & officii longarum precum, exeditis domos VIDUARUM, propterea auferetis graviores condemnationem, Matth. XXIII. 14. Ad exequias, quas unigenito parabat Mater VIDUA in ipsâ, quâ jam, comitante turbâ longè maximâ, efferebatur funus, portâ occurrens Protector VIDUARUM Θεάνθρωπος &, intuitus, matrem VIDUAM totam lacrymis immerfam, & intimè miseratus eam, dixit: Ne fletis! & tæsto loculo editoque illo majestatis tonitru: Adolescens tibi dico: SURGE!* resuscitatum unigenitum reddidit Matri VIDUÆ, Luc. VII. 12. 13. 14. Ostendit ad ipsas Χήρας & πεινηγίας s. viduas pauperculas, respectum sibi, & harum quoque se *Vindicem* declaravit, quando videns divites ampliora Gazophylacio dona inferentes, pauperculam autem Viduam non nisi duos obolos immittentem, contra judicium seculi pro Viduâ pronuntiavit: *Verè dico vobis: VIDUA hæc pauper immisit plus quam omnes* Luc. XXI. 2. 3 Ad exemplum tanti Magistri, ipsi quoque Apostolici commendatissimam sibi sanctorum Viduarum curam habuerunt, & ne in primâ illâ communium facultatum dispensatione, quicquam honestæ frugalitatis, Viduis deesset, adscitis in illam curarum partem *Septem-Viris Diaconis*, sollicitè providerunt Act. VI. 1. 2. 3. sed*

(2)

vei

vel illis ipsis, quibus *Ἐπιτομήν* in ceteros presbyteros commiserant, prout
 Timotheo & Tito Paulus, *Viduarum* peculiarem etiam curam, accommo-
 dandumque tum ab illis, tum ab inferioribus Presbyteris, & ceteris fidelibus,
 quorum *exemplaria* illi esse debebant, honorem, autoritate Apostolicâ
 imperarunt. Instar omnium habet brevis illa Pauli ad Timotheum 1. Ep. V. 3.
 ipsâ rotundâ *ἑπαναλήψαι* elegans sententia: *Χήρας τίμησας ὡς ἂν χήρας* s.
 VIDUAS HONORA QUÆ VERE VIDUÆ SUNT. Quam au-
 tem verè VIDUA, ex suo, *ipsiusque Spiritus Dei* iudicio, non tacuit Apo-
 stolus sc. quæ post redditas parentibus, si qui super sint, *ἀποβῆς*, derivatamque
 in *liberos & nepotes*, (si quos habeat) propriamque sic domum, *εὐσβείαν*,
 vel si hoc quoque sit contubernio & vel omni auxilio & consortio propin-
 quorum destituta & sic verè *μεμονωμένη* vel *sola relicta*, sperat nihilomi-
 nus in Deo & permanet in precibus die ac nocte 1. Timoth. V. 4. 5. Quin ex
 illo ipso choro VIDUARUM, ad *διακονίαν* s. ministeria & officia quadam
 pietatis ac *ουδοσίας*, pauperibus, ægrotantibus, mulieribus imprimis, præstan-
 da, seligebantur, qualis *Phæbe ἡ διάκονος* Cenchreenfis ecclesiæ Rom. XVI. 1.
 quarû ætatè *sexaginta annis* circumscripsit Apostolus, ob intuta varia & in-
 fidelium calumnias, excludens ab illo ministerio *Viduas Juuenculas* 1. Tim. V.
 9. 10. 11. Secuta regulam Apostolicam purior antiquitas, nihil de VIDUA-
 RUM curâ, cultuve intermisit, ipsas pietate illustres & ætate proveciores
 pari *διακονίας χειρουργίᾳ*, vel *ἀξιώματι* (prout loquuntur) dignata, quas &
πρεσβύτιδας, ac, quia in Ecclesiâ superiora ceteris mulieribus loca tene-
 bant, *πρεσβυτέραι* appellarunt, & per *χειροθεσίαν* (vel *χειροτονίαν*) *εὐ-
 λογίας* s. impositionem manuum, non *Ordinationis*: sed *benedictionis*, ad
 Ministeria, mulieribus imprimis fidelibus, vel catechumenis accommodanda
 deputarunt, Ecclesiasticis quoque alimentis sustentarunt, sic ut *Viduarum
 Diaconissarum* celeberrima in antiquitate memoria vigeat. Conf. Concil.
 Chalced. can. 15. Synod. Carth. IV. can. 12. Epiphani hæres. 79. contra
 Collyrid. Theodor. 1. 3. c. 14. Theodos. & Valent. 1. 27. C. Theod. de E-
 piscopis & Clericis. Autor Const. Apost. 1. 3. c. 15. Prout autem Apo-
 stolus Catalogo verarum viduarum expungit *viduam lasciuientem*, ipsius
 iudicio, *vivum cadaver*, & *juniores illas viduas, que postquam lasciuierunt
 adversus Christum, nubere volunt, quæque otiose, circumcunt domos, &
 nugaces ac curiose garrunt, que non oportet, & propterea, ne magis mag-
 isque desistant secuta Satanam, vult juuenculas viduas nubere, liberos
 gignere,*

gignere, domum administrare, nullam occasionem adversario ad conviciandum dare. 1. Tim. V. 6. 11. 12. 13. Ita non minus inestabiles puriori antiquitati audiunt *Vidua illa, quæ Oculorum nutibus & hilaritate vultus Juvenum comatulorum post se greges trahunt*, quæ vix unquam procedunt, nisi fractus in feminam, rubicundus & candidulus affecta, vel calamistratus histrio lateri adhareat. Nec minùs infames purioribus seculis illæ multinubæ, quales vel illæ, in quas illud Martialis extat l. 8.

Nondum tricesima lux est

Et nubit decimo jam Thelesina Viro

& alterum Juvenalis.

Sic fient octo Mariti

Quinque per autumnos

vel cujus historiam illibatâ fide descripsit Hieron. epist. ad Ageruchiam Viduam de Monogamiâ servanda Tom. I. oper. p. 106. *Rem dicturus sum incredibilem: sed multorum testimonio adprobatam. Ante annos plurimos cum in chartis Ecclesiasticis jurarem Damasum Romanæ Urbis Episcopum, & Orientis atq; Occidentis Synodicis consultationibus responderem, vidi duo inter se paria vilissimorum è plebe hominum comparata, Unum, qui viginti sepeisset uxores, Alteram, quæ vicestimam secundum habuisset maritum, extremo sibi, ut ipsi putabant, matrimonio copulatos. Summa omnium expectatio Virorum pariter ac feminarum, post tantas rudes, quis quem prius efferret. Vicit maritus, & totius urbis populo confluyente, coronatus, & palmam tenens adoremque per singulos sibi acclamantes, Uxoris multinubæ feretrum præcedebat. Celebrata potiùs (salvâ nuptiarum secundarum, illis, qui *ὄνκ ἐν νεκροῦνται*, indulgentiâ) ex Evangelio illa *Phanuelis vidua*, ex annalibus Ecclesiasticis, Marcella, quæ cum non septem annis solidis sed mensibus saltim, à virginitate sua vixisset cum Marito, servatâ, illa so pudicitia nominata Viduitatis coronâ, longè veriùs & sanctiùs, illâ Maronis impurâ Didone, dicere potuerit*

Ille meos, primus qui me sibi junxit, amores

Abstulit, ille habeat secum seruetq; sepulcro

Commendata Metronia per 40. annos perseverans Vidua. Laudata Furia, Camillorum Sanguis, cui acclamans Hieronymus epist. 10. *Habes, inquit, generis tui grande privilegium, quod exinde à Camillo, vel nulla vel nam vestra familia scribitur secundos nosse concubitus. Cogita quotidie te esse mortuum, & nunquam de secundis nuptiis cogitabis!* cui consonat ab eodem incomparabili Virginum viduarumve Oratore, suppeditatum Salvina VI-

(3)

DUE

DUE pro servando illibato *viduitatis* flore consilium epist. IX. *Semper in
 manibus tuis sit divina lectio, & tam crebra orationes, ut omnes cogitatio-
 num sagittæ, quibus adoleſcentia percuti solet, hujusmodi clypeo repellan-
 tur.* Et inter illas quidem, quas velut *ὄντας Χίρας* s. *verè Viduas*, Paulus
 commendavit, memorari laudarique per pietatis, pudicitia, patientia ceteras
 que Vidua Christiana decoras dotes meretur, illa, cui nunc supremum
 humanitatis officium exsolvi deposcimus, & commendatione hâc ad tumulum
 exsolvimus, Matrona quondam primaria CATHARINA Batten / Viri No-
 bilissimi ac Consultissimi DN. LEVINI BATTI Doctoris Jcti, causarum
 in Judicio Provinciali Meckleb. Advocati solertissimi, inde Serenissimorum
 quondam Ducum Meckleburgicorū ULRIGI & CAROLI gloriosis. recorda-
 tionis Consiliarii Excellentissimi, & lectissima ac pudicissima CATHA-
 RINÆ (HENRICORUM Wanselow / Civium olim heic Rostochii
 florentissimorum, unius ex ANNÆ Rasten / natæ, alterius neptis) Filia,
 Experientissimi quondam Doctoris & Professoris Medici ac Republic.
 Rostoch. Physici, LEVINI BATTI, ex MARGARITA PE-
 GELIA (Magni illius CONRADI PEGELII, inde ab anno c15
 15 IIX. quo primùm juventutis Academicæ mores & studia in Collegio POR-
 TÆ COELI, fideliter & feliciter gubernare cœpit, ad usque annum 1567.
 & per LX. adeo fermè annos Professoris hujus Acad. Celebrissimi, Filiâ)
 Neptis, cui non vulgare ex majoribus decus inde, quod utrumque Proavum
 paternum tum à parte avæ paternæ CONRADUM PEGELIUM, tum à par-
 te avi paterni BARTHOLOMÆUM BATTUM gente Flandrum, ipsius
 Magni nostri LUTHERI auscultatorem & Confessorem impavidum, ha-
 buerit, quorum alter anno c15 15 XX. impetratâ ab Illustris. & Sapientis.
 Duce HENRICO, cujus Principi Filio MAGNO, ex hâc Academiâ ad
 tempus in aulam vocatus, Ephori studium addixerat, excurrendi Witeber-
 gam, veniâ, Luthero libros Juris Pontificii comburenti astitit, alter autem
 post inquisitionis Hispanicæ pro veritate religionis, subita fortiter ludibria,
 ubi ad rogam jam perventum erat, admirando providentiæ cœlestis modera-
 mine, immutata derepente experimenta, evasit quidem: ceterum sic ut verè
 fuerit qualis in Amoso IV. v. Sach. III. 2. notatur *וְנֹד מִצֶּלֶת תִּינ* seu *da-
 id; swadis; en; πυρὰς, torris ex igne ereptus*, invidentibus Confessori Mar-
 tyrium, morosis inquisitoribus, & ad quam jam ductus erat. pyram, exilio in
 quod Uxore & 9. liberis miserabilibus, ipse lamentabilis ivit, ac confiscatio-
 ne, quam vocant, bonorum, quæ possederat, permutantibus. Recepit tan-
 tum Confessorem, BATTORUM non heic solum: sed & per Hamburgenses,
 Lubecenses, Wismarienteses, Rostochienteses, Strallundenses, Gryphiswal-
 denſes

denses Profatorem ROSTOCHIUM, de quo vel ipsi testabitur, quod
 heic in æde Marianâ luculentum ponè suggestum prostat, epitaphium,
 cum ipsâ perennitate templi duraturum. Nihil attinet operosè commemo-
 rare, quàm Beatæ & floridissimæ olim terris Virgini inter pulcherrima
 virtutum, quæ virginalem florem decorant, exempla, ætas illa, quæ exoletas
 antevortit, excucurrerit. Argumenti grande satis instar fuerit, quod Vir
 plurimum Reverendus & Nobiliss. DN. CONSTANTINUS FIDLERUS,
 nascendi forte, Nobilis Porussus, dignatione, Superintendens Ro-
 stochiens. Ecclesiarum, & ad D. Mar. Pastor annosissimus ac fulgidissimus,
 & ambiverit illam, & Conjugio stabili junctam solemnem ceremoniâ anno
 cto lxx XXI. domum duxerit, cum quo tanto Marito, postmodum tranquil-
 lum Conjugium 23. annorû, in carne nō carnaliter vivens, coluit, in tanto Con-
 cordiæ regno, septem Filiorum, unius autem Filix ANNÆ (quam unâ cum
 4. Filiis M. VALERIO, Past. olim Eccles. in Diterichshagen/FELICE I & II.
 BUGISLA O, piè functa nostra in æterna illa Patris Cœlestis palatîa, in
 quibus post Antecessorem Christum *multæ sunt habitationes*, præmisit) fa-
 cta Parens. Post desideratissimi Mariti anno cto lxx XLIV. præmissam cœ-
 lo sobolem sequentis, obitum, quàm per XXIX. annos, pietatem sinceramq;
 erga Deum & homines fidem, quàm in laboribus Oeconomicis educandaq;
 in timore Domini subole, prudentem, non sine honestâ parsimoniâ, sedulita-
 tem, probaverit, quàm mansuetudinis, patientiæ, *ἀνταρπείας*, prudentiæ etiam
 & morum gravitatis, Matronis omnibus exemplum præfulserit, vereq; sic
 VIDUA *sperans in Deo, & perseverans in precibus*, assiduaque verbi divini le-
 ctione & auscultatione, ex Pauli regulâ egerit, & velut MARIA unum ne-
 cessarium judicans, ad pedes JESU sederit, sicut in illam, quod in Gorgoni-
 am sororem, Gregor. Naz. dixit, ex vero conveniat: *Non quia carni copu-
 lata fuit, idcirco à Spiritu disjuncta fuit, nec quia Caput olim Virum ha-
 buit, ideo primum Caput ignoravit. sed, cum mundo & naturæ paulùm mini-
 strasset, totam se Deo consecravit*, illud silentio potius (quandoquidem publi-
 cè constat) heic transmittemus, quàm in transcurso, non sine deminutionis
 periculo, commemorabimus. Inter novissima Monica Matris morituræ
 ad AUGUSTINUM Filium verba l. IX. Confess. c. 10. blandissima, ipsi Filio
 audita, describuntur sequentia: *Unum erat, propter quod in hac vitâ ali-
 quantum immorari cupiebam, ut te Christianum Catholicum viderem,
 priusquam morerer. Cumulatius hoc mihi DEUS meus præstitit, ut
 etiam ejus servum.* Quod cumulatius MONICÆ, istud cum-
 mulatissimè BEATÆ MATRI præstitit ὁ πάντοκράτωρ, quæ Filiorum Re-
 verendo-

verendorum trigam, FELICEM sc. III. Pastorem *Tetevodiensem*, LEVINUM, Pastorem *Zeteminensem*, CONSTANTINUM, Pastorem *Malchinensem*, in sanctiore illâ dignatione vidit, & proximis feriis Paschalibus, jam imminentissimam sibi, Davidis aetatem, supergressâ, horam decretoriam vaticinata, inter materna oscula & flagrantissima vota, Reverendis illis & Doctissimis Pastoribus Filiis, ac paulò post, cum inde à 15. April. decumbere, sic urgente morbo lethali, cœpisset, die XXVI. Apil. quâ ipsâ, horâ 3. matutina placidissimè expiravit, seculo valedixit, & inter excubias Angelicas, ad beatius illud, in quo *ὁ κτλ*, seculum, senectute leniter senem illam hoc grande pelagus emensam, emittente, pulchreque annorum vitæque saturam, ad aeternam in Sinu Abrahami requiem perducente, emigravit. Nostrum erit, Matronæ, Viduæ presbyteræ, tot Majorum, Mariti, Filiorum, propriisque decoribus æstimatissimæ quæ, prout in parentatione Gorgon. Greg. Naz. Orat. XI *supernam Hierusalem patriam habuit, honestè vixit, hilaris & cum meliori spe discessit*, ubi funus efferetur, exequias frequentes ire, & illâ sine in templo Mariano paulò ante horam primam merid. eleganti numero comparere, quod, ut fiat, ab Omnibus Omnium Ordinum Civibus Academicis eâ quâ fas est, autoritate & humanitate contendimus.

P. P. die Athanasii s. XX Maij, A. O. R.
cl̄bcLXXII, sub Sigillo Rectoratus
Academici,

Minut. Felix

Dei miles, nec in dolore deseritur, nec morte finitur. Christianus miser potest videri:
at non inveniri.

denses Profatorem ROSTOCHIUM, de
heic in æde Marianâ luculentum ponè su
cum ipsâ perennitate templi duraturum.
morare, quàm Beatâ & floridissimæ olim te
virtutum, quæ virginaliorem florem decorant,
antevortit, excucurrerit. Argumenti gra
plurimum Reverendus & Nobiliss. DN. CO
nascendi sorte, Nobilis Porussus, dig
stochiens. Ecclesiarum, & ad D. Mar. Pasto
& ambiverit illam, & Conjugio stabili jun
cto Isc XXI. domum duxerit, cum quo tante
lum Conjugium 23. annorû, in carne nō carna
cordiæ regno, septem Filiorum, unius autem
4. Filiis M. VALERIO, Past. olim Eccles. in
BUGISLAO, piâ functa nostra in æterni
quibus post Antecessorem Christum *multa*
cta Parens. Post desideratissimi Mariti anno
lo sobolem sequentis, obitum, quàm per XXII
erga Deum & homines fidem, quàm in labo
in timore Domini subole, prudentem, non su
tem, probaverit, quàm mansuetudinis, patien
& morum gravitatis, Matronis omnibus exe
VIDUA *sperans in Deo, & perseverans in pre*
ctione & auscultatione, ex Pauli regulâ eger
ecessarium judicans, ad pedes JESU sederit, sic
am sororem, Gregor. Naz. dixit, ex vero co
lata fuit, idcirco à Spiritu disjuncta fuit, no
buit, ideo primum Caput ignoravit. sed, cum n
strasset, totam se Deo consecravit, illud silentio
cè constat) heic transmittemus, quàm in tra
periculo, commemorabimus. Inter noviss
ad AUGUSTINUM Filium verba l. IX. Con
audita, describuntur sequentia: *Unum erat,*
quantum immorari cupiebam, ut te Christi
priusquam morerer. Cumulativè hoc mihi
etiam ejus servum. Quod cumulati
mulativè BEATÆ MATRI præstitit ò *pu*

testabitur, quod
stat, epitaphium,
operosè commo
ter pulcherrima
illa, quæ exoletas
fuerit, quod Vir
LIS FIDLERUS,
perntendens Ro
ac fulgidissimus,
ceremoniâ anno
modum tranquil
luit, in tanto Con
(quam unâ cum
/FELICE L& II.
ecclesiis palatîa, in
mes, præmissis) fa
7. præmissam cœ
tatem sinceramq;
micis educandaq;
simoniâ, sedulita
prudentiæ etiam
lserit, vereq; sic
æ verbi divini le
ARIA unum ne
quod in Gorgoni
quia carni copu
olim Virum ha
æ paulum mini
doquidem publi
ine deminutionis
Matris morituræ
diffima, ipsi Filio
in hâc vitâ ali
icum viderem,
us præstitit, ut
C Æ, istud cu
æ Filiorum Re
verendo

